تَنصَحُنا الْآيَةُ الْأُولىٰ وَ تَقولُ: لا تَعيبُوا الْآخَرينَ. وَ لا تُلَقِّبوهُم بِأَلقابٍ يَكرَهونَها.

آیهٔ اول به ما پند می دهد و می گوید: از دیگران عیب جویی نکنید. و با لقب هایی که آنها را نا پسند می دارند، آنان را لقب ندهید.

بِئسَ الْعَمَلُ الْفُسوقُ! وَ مَن يَفعَلْ ذٰلِكَ فَهوَ مِنَ الظّالِمينَ.

فسق بد کاری است! و هر کس آن را انجام بدهد پس او از ستمکاران است.

إذَنْ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ تَعالىٰ في هاتَينِ الْآيَتَينِ:

بنابراین خداوند متعال در این دو آیه حرام کرده است:

- اَلِاسْتِهزاءَ بِالْآخَرينَ، وَ تَسْمِيَتَهُم بِالْأَسماءِ الْقَبيحَةِ.

مسخره کردن دیگران و نامیدن آنها با اسم های زشت را.

- سوءَ الظَّنِّ، وَ هوَ اتِّهامُ شَخصٍ لِشَخصٍ آخَرَ بِدونِ دَليلٍ مَنطِقيٍّ.

بدگمانی را، و آن متهم کردن شخصی توسط شخصی دیگر بدون دلیل منطقی است.

- اَلتَّجَسُّسَ، وَ هوَ مُحاوَلَةٌ قَبيحَةٌ لِكَشفِ أَسرارِ النّاسِ لِفَضْحِهِم وَ هوَ مِنْ كَبائِرِ الذُّنوبِ في مَكتَبِنا وَ مِنَ الْأَخلاقِ السَّيِّئَةِ.

جاسوسی کردن را، و آن تلاشی زشت برای آشکار کردن اسرار مردم به منظور رسوا کردن آنان است و آن از گناهان بزرگ در آیین ما و از اخلاق بد است.

- وَ الْغيبَةَ، وَ هيَ مِن أَهَمِّ أَسبابِ قَطعِ التَّواصُلِ بَينَ النّاسِ.

غیبت کردن، و آن از مهمترین دلایل قطع ارتباط بین مردم است.

سَمّىٰ بَعْضُ الْمُفَسِّرينَ سورَةَ الْحُجُراتِ الَّتي جاءَتْ فيها هاتانِ الْآيَتانِ بِسورَةِ الْأَخلاقِ.

نامیده اند برخی از مفسران سورهٔ حجرات را که آمده است در آن این دو آیه به سورهٔ اخلاق.